

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

Dominica eadem de renouatio[n]e spirituali. ser. v.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

Dominica. II. aduentus

hō quis me liberabit de corpe mortis huius. Ro. vij. z Gal. v. Caro concupiscit aduersus spm̄ z spūs aduersus carnes. Hec em̄ sibi inuicem aduersant: vt nō quetiūq; vultis illa faciat. Et pre vero tētationū rō est: q; multe insurgūt q̄tidie tētatiōes quib; ad peccandū impellimur: nūc a dia bolo nūc a mūdo/ q; in p̄p̄eris tentat p̄ lū ruriā z vanā gl̄iaz. In aduersis p̄ timore z pusillanimitate. Prop̄ qd̄ ch̄s docuit nos orare. Et ne nos inducas in tētationē. In z David dicebat. Misere mei de; qm̄ coculcauit me hō: tota die impu gnās tribulauit me: coculcauerūt me in i m̄ic mei tota die: qm̄ mlti bellātes aduersum me. Ab altitudine diei nō timebo zc. Ps. lv. Nō necessariū est nobis auxiliū ch̄i ad p̄seuerandū/ z ad p̄seuerantiā habēndā. Pro q̄ impetrando orat ecclesia dicens. De; q̄ nos in tāris periculis cōstitutos. p̄ hūana sc̄is fragilitate nō posse subsistere: da nobis salutē mētis z corp̄is/ vr ea q; peccatis nr̄is patimur te adiuuāte vincamus. Per ch̄m dominū nostrum.

Quinta vtilitas est gl̄ia sup̄nalis: da nulla creatura ex puris naturalib; possit gloriā cōsequi sup̄naturale: nisi gr̄a ch̄i adiuuet. Ro. vij. Gr̄a dei vīta eterna. De q̄ vide Tho. j. ij. q. iij. ar. ij. Et pro intelligen da rōne dicā vobis rōnez p̄silitudinē quā ponit ille magn; doctor q̄ studuit in studio trinitatis. Iesus ch̄s Luce. xvij. Pro cui; intellectu notā dū: q; si aliq; habet filiū legitimū z naturale/ et h; suos multos: post mortē ei; heres oim̄ bonorū est fili; nō autē serui. Hoc est de iurectuli Et p̄cor. septura q̄ d̄r. Nō ei erit heres fili; ancille cū filio libere. Gen. xxj. Gal. iij. Nō ad p̄positū. De; h; filiū z suos. Fili; ē ch̄s: z nos sum; serui. Quā rōne creatio nis: tū rōne redēptionis. Empti em̄ sum; p̄cio magno. Ch̄s ergo est heres vniuersalis Gal. iij. Nō si fili; z heres p̄ deum. Itē Heb. j. Multifarie multisq; modis olim de; loquēs pa. in p. no. di. istis lo. est no. in si. que p̄sti. herē. vniuersoz. p. que fecit z secula. Nos autē sui nō possum; hereditatē glorie petere q̄ntūcūq; deo dilige tissime seruiam;. In dicit dñs Luc. xvij. Quis autē vestrū habet seruū arantē/ aut boues pascētes. q; regresso de agro dicat

illi statim. Transi z recūbe: z nō dicat ei; para q; cenē z p̄cinge te z ministra mihi donec māducē z bibā. Et post hec tu mādūabis z bibes. Nunq; gratiā habet illi seruo: q; fecit q̄ ei impauerat. Non puros Sic z vos cuz feceritis oia q; p̄cepta sunt vobis dicite. Serui inuiles sumus. Qd̄ debui; facere/ fecim;. Nō nō pōt homo petere a deo/ nec cōsequi gloriā: nisi p̄ gratiā ch̄i: quā nāciscimur cū ipse venire dīgnat ad nos p̄ gratiā iustificāre. Dicam; sibi. Dne veni z noli tardare: relaxa fascinoza plebis tue ih̄i. Deo gr̄as amen.

Eadez dñica de renouatione spirituali. Sermo. v.

Queluz et terra

Qtransibūt Luc. xij. Verbū p̄positum ostēdit statū hui; mundi post dies iudicij. De q̄ statū mō p̄dicabo partim moraliter. Salutes p̄mo virgo Maria. Hoc verbū habet difficultatē in theologia. Ratio: q; inueniuntur auctoritates dicētes/ q; celū z terra semp durabūt: cū tamē theologia videat cōtrariū asserere. In David loqns de celo/ sole/ z luna z stellis di. Statuit ea in eternū z in seculum seculi: p̄ceptū posuit z nō p̄teribit. ps. cly. Sitr dicit Salomon de terra. Generatio p̄terit/ generatio aduenit: terra autē in eternū stat. Eccl. j. Quare ergo dicit thema. Celū z terra zc. Pater difficultas. Pro reipōsione ergo notādū est/ q; de corp̄ib; celestib; z elemētis possum; loq; qui duplicif. Uno modo quantū ad substantias essentielles. Alio modo quantū ad qualitates/ cōditiones/ z operationes accidentales. Primo modo celū et terra semp erunt quantū ad eoz substantiam essentialē: quia licz celū z terra habuerint: principiū essendi per creationē: tamen nō habebunt finē in duratione. Secundo modo vero transibunt. s. quantū ad qualitates accidentales/ et recipient meliores qualitates. Et pro declaratiōe harū duarū p̄clusionū z etiā probatiōe nota tria media. s. similitudinē/ auctoritatē/ z rationē. Similitudo est de racea argentea antiq; ma

culata et imunda: q̄ postq̄ argētarius eaz
purificauit et poluit videt noua et lucet.
et q̄uis fit eadē substantia: n̄ recipit quali
tate nouā zc. Ita est de isto mūdo in modo
antiquo et conuulsato zc. Iō ch̄s tanq̄
bon⁹ magister et argētari⁹ renouabit illū.
Terra em̄ nūc est imunda ex peccatis no
stris: sed post iudiciū erit munda et purga
bitur p̄ ignē: nec remanebunt in ea arbor
res nec mōtes. Iuxta illud. Dōtes sicut
cera fluēt a facie dñi. Remanebit ergo ter
ra vt farina alba: et feces oim̄ rerū cadent
in infernū sup̄ capita dānatorū: s̄m̄ docto
res. Quātū fertor̄ ibi erit: cogitate vos.
Aqua etiā purificabit: quia nō erit falsa.
nec mouebit se de cetero: q̄ cessabit mor
p̄mi mobilis: qui est causa oim̄ motionū
zc. Aer etiā purificabit: q̄ nūc de cete
ro erit nubilosus nec rēpētuosus: nec mit
tet grandines nec pluuiā. Ignis etiā pur
gabit: q̄ erit lucidior et clarior et purior: ce
lor: nō mouebit ampl⁹. Itē sol et luna et
stelle erūt septeplīciter lucidiores. Aucto
ritas. Erit lux lune sicut lux solis: et lux so
lis erit septeplīciter: sicut lux septe dierū:
in die quo alligauit dñs vulnus ppl̄i sui et
percussurā plage ei⁹ sanauit. Esa. xxx. Vul
nus. i. peccati mortalis: et percussurā. i. pe
nā: q̄ tūc deus tollit ab electis suis oem̄
culpā et omnē penam: q̄ nō erit de cetero
mors: neq̄ alia penalitas sicut modo sūt:
intācū q̄ b̄ri nō solū gloriabūt de vīctōe
dei: imo etiā gaudebūt de renouatiōe ele
mentoz. De ista renouatiōe habet aucto
ritas. Ecce ego creo celos nouos et terras
nouas. Per terrā intelligi possunt oia ele
menta. Sicut Gen. i. In principio de⁹ cre
auit celū et terrā. et sequit. Et nō erunt in
memoria p̄torā et nō ascendet super cor:
sed gaudebitis et exultabitis vsq̄ in semp̄
ternū sup̄ his que ego creo. Esa. lxy. Nota
celos nouos et terrā nouā: nō in substantia
sed in excellentiori qualitate. Itē alia au
toritas adhuc veteris testamēti. In initio
tu dñe terrā fundasti et opera manū tuā
rū sunt celū. Ipsi peribūt: tu autē pmanes:
et oēs sicut vestimētū veterassent: et sicut
opertoriū mura. eos et muta. Tu autē idē
spēs et an. cui nō desit. ps. c. Nota initio
Glo. i. filio. Non em̄ aliud manu facis: q̄
nō distinguētis corporeis mēbris: sed hoc

verbo qd̄ manu: q̄ qd̄ verbū hoc et man⁹
Ipsi peribūt et trāsbunt. Et predictis in
fertur cōtra falsam op̄tionē quorūdā phē
losophoz dicētū: q̄ post multa secula idē
mūdus erit et idē hoies sicut modo sunt.
quā op̄tionē scripsi in sermone de articu
lis fidei in. vj. ar. deuitātis: vbi agit de res
surrectione generali p̄te. j. Nota etiā Per
bunt: intellige vt s̄. nō q̄ntū ad substantiā
sed q̄ntū ad qualitates accidentales. Vñ
subdidit. Sicut opertoriū mutabis eos et
mutabunt zc. Per hec s̄ba seculo supradē
cta. Itē alia auctoritas noui testamēti.
Postq̄ de⁹ reuelauit Joāni quid esset fu
turū post diē iudicij. Prūs Jo. scripsit di
cens. Vidi celū nouū et terrā nouā. Prū
mū em̄ celū et prima terra abijt: et mare tā
nō est. Apo. c. xij. Et sic intelligit̄ thema.
Itē alia auctoritas. j. Jo. viij. Preterit fi
gura huius mūdi. Itē. ij. Pet. iij. Nouos
celos zc. Ratio harū questionū pōt eē du
plex. Vna q̄ntū ad cessationē qualitatz
accidentalū celi et terre. Alia est quantū
ad renouatiōē earū dē. ¶ Prima est ista
q̄ iste qualitates accidentales sunt facte p̄
pter feruitū homis. Deut. iij. Custodite
sollicite animas vestras. et infra. Ne forte
oculis eleuatis ad celū videas solē et lunā
et oia astra celi: et errore deceptus adores
ea: et colas q̄ creauit dñs deus tu⁹ in mū
nisteriū cunctis gentibz que sub celo sunt.
Sed post diē iudicij nō indigebunt hmōi
ministerio istoz q̄ntū ad qualitates suas
Ergo cessabūt hmōi qualitates. q̄ cessan
te cā cessat effect⁹. c. cū cessante. de appell.
¶ Secūda ratio est: q̄ sicut hō renouabi
tur q̄ntū ad corpus: vt ait Aug. xij. de ci.
dei. sic et corpora celestia et elementa renou
abunt. Quia tūc hoies incorruptibiles
erūt. Iō a tota creatura corporea tolletur
status generatiōis et corruptiōis. Et hoc
est qd̄ dicit apls Ro. viij. Ipsa creatura li
berabit a future corruptiōis in libertatē
glorie filioz dei. Et q̄ generatio et corrup
tiō in inferioribz corpōibz a motu celi
causant: idē ad hoc q̄ in inferioribz cesset ge
neratio. oportet q̄ etiā motus celi cesset.
Propt̄ hoc dicit̄ Apo. i. c. Q. tps̄ ampl⁹
non erit. et sic intelliget̄ qd̄ dicit̄ Job. xij.
Iō cū dormierit nō resurget: donec arte
rat̄ celū. i. donec ista dispositio celi cesset q̄
b ij

Dominica. II. Aduentus

movent / r in alijs motu causat. Sedz ergo p dicitā declarationē quinqz renouabitur. scz terra / aqua / ignis / aer / r celus. qd dicit a phis qnra essentia: sic qz r nos debemus in qnqz renouari nūc / si volumz tunc renouari gloriose cū mdo. Renouādū est qz

Prō corp⁹ p purā trinitā. ecce terra.

Sēdo aia p largā beniuolētiā. ecce aq

Tertio os p bonā eloquentiā. ecce aer.

Quarto opera per sanctaz diligentiam ecce ignis.

Quinto intentio per celestem eminentiam. ecce celum.

In quolibet istoz quattuor puncta dicemus. Primo qz rē. Per cōtinentiā ad instar renouatiōis terre: qz corp⁹ nostrū non est nisi terra. Gen. ij. Formauit igit de⁹ hominē de limo terre. s. qntū ad corp⁹. Ideo sicut terra renouabit: qz nō erit in ea lutū nec aliqua imunditia: ita et nos debem⁹ nunc renouari in corpore: ne de cetero sit in eo lutū luxurie / nec imunditia corruptiōis corpalis. Qd autē p̄tinere debemus q̄tuor rōnibus p̄uademur. Primo rāōe creatiōis. Sēdo rōne redēptionis. Tertio rōne regeneratiōis. Quarto rōne adoprōtionis. Prima rōne est p̄pter creatiōnē: per quā sumus ad imaginē r similitudinē dei creati. Gen. ij. Ad imaginē quippe dei fact⁹ est homo. Nota quantū peccatū esset imaginē dei proicere in lutū rē. Sic in p̄posito rē. De bestijs non curat de⁹: qz nō habent suā imaginē: sed de hoie sic. Jo. dicit scriptura. Serua animā tuā r da illi honore s̄m meritū suū. Eccl. x. Sēda rāō est p̄pter redēptionē: qz filius dei factus est homo p nostra redēptionē: p quā ipse deus factus est ad imaginē nostram. Phil. ij. Qui cū in forma dei esset: nō rapinā arbitratus est esse se equalē deo. S. semetipm exiit naniuit formā serui accipiēs in similitudinē hoim factus: r habitu inuentus ut hō. Ideo rē. Nota qz p̄pter h nullū peccm sic acriter punitū est in nocte natiuitatis dñi: sicut peccm carnis: qz omnes sodo mite perierūt s̄m Hiero. Tertia rāō est p̄pter regeneratiōnē baptismalē p quaz sum⁹ templū dei r res sacre rē. Quārum peccm esset si dñs templū dei cōbureret / vel rē sacrā violaret: Auctoritas. Rescit⁹ qd templū dei estis r spūs dei habitat in vobis: Si dñs autē templū dei violauerit: dñs perdet illū deus. s. Cor. iij. Quarta rāō est. qz sum⁹ filij dei p adoptionē. Ro. viij. Accepistis spm adoptionis filioz: in quo clamam⁹ Abba pater. Ergo magnā inuiriā facis deo si mulierē violas qz ē filia dei: sicut si violares filiā regis. Quarta rāō pot addi p remuneratiōnē: qz pro castitāte datur vita brā. Mat. v. Beati mundo corde: qm ipsi deū videbunt. In cul⁹ figura Hora qz in premiū castitatis Joseph qm rēgatus ab vxore dñi sui noluit assentire: fuit sublimat⁹ et factus p̄nceps Egypti. Hāc renouatiōnē peribat Dauid dicens. Emitte spm tuū r creabunt: r renouabis faciē terre. ps. cij. Hora creabuntur. s. delectationes spūales remotis carnalib⁹. In hac em vita sine delectatiōe viuere nō possumus: aut carnali / aut spūali. Et qui nō sentit spūales delectatiōes: dat se carnalibus. sed p̄sone deuote qz gustat spūales: legendo / orando / p̄templando: despiciūt carnales: etiam si liceat eis illis vi. Vbi Dauid. Renuit cōsolari ania mea. Glo. in delectationib⁹ carnalib⁹. Demoz fuit dei et delectatus sum. ps. lxxvj. Videns qz Dauid qz sine aliqua delectatiōe homo nō pot viuere: id orabat dicens. Emitte spm tuū r creabunt. s. delectatiōes spūituales. Et renouabis faciē terre. s. p bonā famāz. Hora p̄tra illos qui dicit. Sufficit mihi cōsciētia mea rē. Itē cōtra illos qui detrahunt mulieres: quas occulte despiciunt rē. Jo. Aug. xij. q. j. Holo. Due res necessariae sunt: cōsciētia r fama. Cōsciētia est necessaria tibi: r fama p̄ximo tuo. qui confidens cōsciētiē: negligit famā: crudelis est. Itē apls Rom. xij. Prouidētes bona nō tm corā deo / sed etiā corā hominib⁹. Itē Thes. v. Ab omni specie mala abstinete vos. Facit etiā. c. cuz ab oi. de vi. r do. cle. Sēdo debet renouari ania p beniuolentia ad instar aque. qz nō habet amaritudinē odij: r appetitus v̄ndicte rē. Et parcere inimic⁹ / r oēs diligere: sic renouatur ania. Est autē notandū qz dilectio r beniuolētia debet haberi ad omēs quadrupliciter. scz veraciter / generalit⁹ / prudēt⁹ / cōstanter. Primo qdē veraciter. vt ex corde r subueniētia: r nō solum ore. j. Jo. iij. Filtoli nō diligamus verbo / neqz lingua:

sed ope z veritate. Dic vt expedit. ¶ **S**e-
cūdo generaliter: oēs tā amicos q̄ inimi-
cos. **D**at. vj. Audistis q̄ dictū est anti-
quis. diliges amicum tuū z odio habebis
inimicū tuū. Ego autē dico vobis: dilige
te inimicos vestros zc. Vide post festum
trinitatis ser. vij. ¶ **T**ertio prudēter: ne
amor ille corumpat te/ z trahat te ad ali-
quod peccatū. Vide in sermōe ybi s. pre. ij.
¶ **Q**uarto cōstanter siue firmiter: ne in
necessitate z aduersitate dimittas primū
tuū: sed tunc et magis subuenias. ne sis si-
cut ille de quo scribit Eccl. vj. Est am-
icus mens: z nō permanet in die neces-
sitaris. Itē Tempore felici multi nume-
rant amici. Cū fortuna perit nullus ami-
cus erit. Quōd. de tristib. li. j. Donec eris
felix multos numerabis amicos. Tēpō-
ra si fuerint nubila: solus eris. Hanc ergo
renouationē exhortat nos habere ap̄s vi-
cens. Renouamini spiritu mentis vestre:
z induite nouū hoīez qui s̄m deū creatus
est in iustitia z sanctitate veritatis. Eph.
iij. Verus homo dicit peccator: qui inue-
teratur spūaliter p̄ peccatū. Ps. Turbat-
est a furore oculus meus: inueteraui inter
oēs inimicos meos. ¶ **T**ertio debem⁹ re-
nouari in ore zc. ad instar aeris: qui tunc
erit ita clarus q̄ nunq̄ habebit obscurita-
tē nubū. tempestatū vel fulgurū. Sic os
nostrū est renouandū: vt nō sit in iplo tem-
pestatē blasphemiarū z contraria inuirtūz
pluue inuidiarū z obscuritates mēdacio-
rum. Debem⁹ ergo vti ore ad q̄rtuor offi-
cia. Primo ad laudē dei. Secūdo ad sa-
lutē nostrā. Tertio ad proximū instructio-
nem Quarto ad ipsius correctionē. De
primo ps. Benedicā dñm in omni tempo-
re semp laus eius in ore meo. De secūdo:
debem⁹ em̄ confiteri peccata nostra ad sa-
lutē nostrā: z ore etiā dicere symbolū fi-
dei. Ps. Cōfitebor dño nimis in ori meo.
Nota dño: qz qui cōfiteretur sacerdoti: q̄ est
vicari⁹ dei: cōfiteretur deo zc. Itē ps. Cre-
didit: p̄ qd locut⁹ sum. De tertio zc. De-
bem⁹ em̄ instruere proximū in his in qui-
bus dubitat vel ignorat: iuxta illd. j. Tim.
iij. Attende lectioni exhortationi doctri-
ne. Quarto corripere delinquentē. **D**at.
xviij. Si peccauerit in te frater tu⁹: vade
z corripe eū inter te z ipsum solū. Itē. ij.

Tim. iij. Predica verbū: in sta oportune
importune: argue obsecra: increpa in omni
patientia z doctrina. Vide. ij. q. j. Si peccā-
cauerit. Et. v. q. v. Non ois. De ista reno-
uatione dicit scriptura. Nolite reformari
huic seculo: sed reformamini in nouitate sen-
sus vestri: vt p̄betis q̄ sit voluntas dei bo-
na bene places z p̄fecta Ro. xij. Volūtas
dei bona dicit. q̄ homo exerceat os suum
ad utilitatē proximī: bene places ad vtili-
tatē ppriā: p̄fecta ad laudē dei. ¶ **Q**uar-
to debemus reformari in opere p̄ diligen-
tiā ad instar ignis: q̄ post iudiciūz erit clari-
or z purior. Sic z nos in nostris operib⁹
Aucroitas. Quomō surrexit ch̄s a mor-
tuis p̄ gloriā patris: ita z nos in nouitate
vite ambulemus. Ro. vj. Nota quōd surre-
xit ch̄s zc. Ch̄s surrexit cū q̄rtuor quali-
tatibus corporis glorioſi. scz cū agilitate/
subtilitate/ ipassibilitate/ z claritate. Sic
z nos p̄ diligētiā renouari debem⁹ in ope
cū quattuor cōditionib⁹. Primo in quolibet
bet die orando mane z sero zc. Luc. xvij.
Oportet semp orare z nō deficere. Secūdo
in quolibet hebdo mada dominicā obseruan-
do audiendo missam cōpletā z sermones
z cessando ab omni ope seruilī. Tertio quilibet
mese p̄fiteudo: bonū p̄silū est. Sicut
em̄ quolibz mēse abluist camisia corporis
sic etiā quilibet mēse debz abluist camisia aīe
q̄ est cōscientia. Quarto quilibet anno in pa-
scate cōfiteat: iuxta dictū ch̄i. Accipite et
māducate: hoc est corpus meū. j. Cor. xj.
¶ **U**el dic q̄ iste q̄rtuor qualitates seu cōdi-
tiones sunt significare p̄ q̄rtuor corpis vo-
res dictas. Nā p̄mo p̄ agilitatē significat
diligētiā in opib⁹ spūalib⁹: in orādo/ p̄fite-
do/ diuina audiedo zc. Secūdo p̄ subtilitatēz
signat abstinentiā p̄ quā attenuam⁹ carne
ne insurgant sp̄m. Col. ij. Dornificate
mēbra v̄ia q̄ sunt sup̄ terrā. Tertio p̄ im-
passibilitatē. Notat patientiā p̄ quā sum⁹
ipassibiles circa iniurias nob̄ illatas: z cir-
ca flagella dei. Lu. xij. In patientiā vestra
possidebitis aīas v̄ias. Quarto p̄ clarita-
tē denotat credētiā p̄ quā intellet⁹ sit cla-
rus circa ea q̄ sunt fidei. Quinto debet re-
nouari intentio p̄ celestē eminentiā ad in-
star celi: qd post iudiciūz recipiet q̄litates
clariores zc. Sic z nos in operib⁹ nostris
debem⁹ ordinare intentionē nostram: vt
b iij

Dominica. II. aduentus

fit alta ppter deū: et nō sit infima z munda ppter vanā gloriā. Ad hoc autem inducimur quadruplici modo.

Primo ex forma corporali.

Secundo ex auctoritate diuinali

Tertio ex similitudine naturali

Quarto ex utilitate finali.

¶ Primo ergo ex forma corporali: quia sumus creati a deo recti respicientes ad celū. Ergo oportet eē in cōtēto recta: aliter reuoluit esset anima. Hanc rationē tangit Quid. in j. Betha. Dionag. cum spectet animalia cetera terrā. Quis homini sublimē dedit: ceterūq; videre iussit: z erectos ad sidera tollere iulius. Secundo ex auctoritate diuinali. De^o cū diuisit creaturas zc. Et omnes donauit nobis ppter gloriā quā sibi referuauit. Zucro. Esa. xliij. Ego dñs: hoc est nomē meū: gloriā meā alteri nō dabo. Ergo qui uult gloriā p opere suo: usurpat regalia dei. qd grauissimū est. Uide hanc rationē latius post festū trinitatis sermone xxi. pte. j. in fine. Tertio ex similitudine naturali. De aquila q opponit pullos suos radio solis zc. Uide in ser. ybi s. Quarto ex utilitate finali. Quia multa magna opera perdunt ppter peruersitatem intentionis. In quibus martyriū sit maximū inter opera nostra. Iuxta illud: Hanc charitatē nemo habet q; ut aiām suā ponat quis p amicitis suis Jo. xliij. Tamē perdit: q; nō ppter deū sit. iuxta illud. Si tradidero corpus meū ita ut ardeat: charitatē nō habuero nihil mihi pdest. j. Cor. xiiij. Sic ingressus religionis: qui est magnū opus perdit: si ppter plationē/vel alio respectu malo q; ingrediat: vel filiū vel filiā ingredi faciat. Sic z bellare etiā in bello iusto: et remittere iniurias. et cetera opera quantūcūq; sint de genere bonorū perdunt ppter malā intentionē. Ratio est: quia finis intētus dat formā in actib; moralib;. Sicut cū habet se pncipiū in speculabilib;: sic finis in operabilib;. Et tō opus efficiat malum formaliter ppter malā intētionē finis mali: quā sit bonum materialit. Declara ut scripsi post festū trinitatis ser. xxi. parte. j. Ideo dicit dñs. Si oculus tu^o fuerit simplex: totū corpus tuū lucidū erit. Si autē nequū fuerit: etiā corpus tuū tenebrosū erit. Mat. vi. Nota oculus: i. intētio. Lo-

pus tuū. i. cōgeries operū zc. Ergo debemus renouari in intētiōe zc. Hanc renouationē petebat David dicens. Cor mundū crea in me deus: z spiritū rectū innoūa in uiscerib; meis ps. l. Rogemus ergo deū zc. Deo gratias. Amen.

¶ Eadē dñica. ij. aduentus de dignitate z utilitate sacre scripturę. Sermo. vij.

¶ Quocūq; scri-

¶ Scripta sunt ad nostrā doctrinam scēpta sunt. Ro. xv. Et in epla hodierna. Sermo erit de dignitate z utilitate diuine scripturę. Saluēt uirgo Maria zc. Pro introductōe materię pmitterendum est pmo de dignitate diuine scripturę. In nota q; diuina scriptura siue scripura sacra pcellit oēs alias scripturas z sacras in quatuor: fin q; sunt q̄tuor cause cuiuscūq; sciētię.

Primo in causa efficiente principali

Secundo in causa materiali

Tertio in causa formali

Quarto in causa finali.

De quib; omnib; uide qd scripsi in sermōnibus festiuis charta. et in fine quarte cause. i. finalis. Quia ergo finis scripturę sacre siue diuine est uita eterna/ut dictū est: Idcirco ut illā uita bonā omnib; modis consequamur/multa necessaria ad salutē docet nos. tō dicit thema: Quocūq; zc.

Primo docet nos quid credendū

Secundo quid memorandū

Tertio quid agendū

Quarto quid sperandū.

¶ Circa primū docet nos. xij. articulos fidei. Circa scdm. x. Circa tertiu. x. Et circa quartū. x. Et pōt ad ista q̄tuor adaptari auctitas apli dicens. Quis scriptura diuine inspirata uel est ad docēdū z ad arguēdū z ad corripiēdū: ad erudiēdū in iustitia. ij. Tim. ij. Circa primū dicit. xij. articulos fidei: q; notitia necessaria ē ad salutē q; ut dicit apłs Heb. xj. Sine fide impossibile ē placere deo. Uide. j. de ar. fidei ser.

¶ Dñica. iij. de aduentu de rege. tis in quibet iudicio. Ser. vij.